

пробило пжтъ и въ българската династия. Най-стариятъ синъ на князь Омортага и по-стариятъ братъ на князь Маломиръ Енравота билъ християнинъ и поради това билъ осжденъ на смрътъ. Когато пжкъ князь Борисъ присъединилъ къмъ държавата си македонскитѣ, албанскитѣ и други словѣнски области, тогава твърдѣ много се увеличили християнитѣ му поданици, защото послѣднитѣ, понеже се намирали по-дълго врѣме подъ влиянието на византийцитѣ и въ близки сношения съ тѣхъ, били въ по-голѣмата си часть убѣдени християни. Тѣй че въ врѣме на князь Бориса българскитѣ граждани въ религиозно отношение се дѣлили на двѣ неравни части, християни и езичници. Първитѣ били мнозинство, а вторитѣ малцинство. Поради срѣдновѣковния религиозенъ фанатизъмъ нѣма съмнѣние, че българскитѣ християни ще да сж симпатизирали на едно-вѣрцитѣ си византийци и ще да сж били злѣ настроени противъ сънародницитѣ си езичници. Религиозната вражда между българскитѣ граждани ослабвала организма на българската държава. Князь Борисъ, който се отличавалъ съ държавна мждрость и прѣдвидливость, прѣдвиздалъ лошитѣ послѣдствия за държавата му отъ религиозния дуализъмъ на поданицитѣ му; но не било възможно да се спре разпространението на християнството, нито пжкъ да се закрѣпи езичеството. Затова князь Борисъ се присъединилъ къмъ мнозинството и се покрѣстилъ (864). Той приелъ християнството не само отъ религиозни побуждения, но главно по политически и държавни съображения. Слѣдъ покрѣстването на българската династия и провъзгласяването на християнството за официална вѣра въ българската държава най-първенъ византийското свещенство започнало въ България да проповѣдва християнската вѣра. Слѣдъ една година то било изпждено и замѣстено съ латинското свещенство, и слѣдъ четири години (870) пакъ било повикано. Гръцкитѣ и латинскитѣ све-